

Những Chiến Binh Vô Tổ Quốc

*“Sau cùng chúng ta sẽ vinh danh những người lính
Nam Việt Nam đã cùng chiến đấu bên cạnh chúng ta. –Jim Webb”*

Chúng ta tưởng nhớ đến những người đã khuất trong xã hội Hoa Kỳ này như thế nào, bao gồm cả những người lính đã cùng chúng ta hy sinh trong những cuộc chiến của đất nước này? Vào thế kỷ 19, Thủ tướng Anh, ông William Gladstone đã hiến một công thức vượt thời gian như vậy: *“Hãy chỉ cho tôi biết cái cách mà một quốc gia hay một cộng đồng chăm sóc người quá cố của họ thế nào, và tôi sẽ dùng toán học để đo một cách rất chính xác tình cảm nhân hậu đối với người của họ, tinh thần thượng tôn pháp luật và lòng thủy chung với những lý tưởng cao đẹp.”*

Hôm Thứ Sáu, một phi cơ của Không Lực Hoa Kỳ sẽ chở chung **hài cốt của 81 binh sĩ Nhảy Dù QLVNCH** từ tiểu bang Hạ-uy-di, nơi họ được quàn tại một nhà chung sự của quân đội Hoa Kỳ trong suốt 33 năm qua, về tiểu bang California. *Và vào ngày 26, tháng 10/2019, sẽ có một lễ truy điệu trọng thể theo nghi thức quân đội Hoa Kỳ để vinh danh tại thành phố Westminster, Little Saigon, nơi có hàng chục ngàn người Việt tỵ nạn cộng sản đang sinh sống.*



Đây sẽ là sự kiện có một không hai vì tên tuổi của họ chắc có lẽ sẽ không bao giờ được biết đến và vì họ là những người lính của một quân đội đồng minh. Sau phần truy điệu, những người lính đã bị quên lãng này sẽ được an táng dưới một mộ bia tưởng niệm trong một nghĩa trang của người Mỹ gốc Việt lớn nhất Hoa Kỳ.

Nơi an nghỉ cuối cùng này sẽ đánh dấu một cuộc hành trình 54-năm phức tạp, bắt đầu từ một chiến trường đã bị quên lãng trong một cuộc chiến khốc liệt đã gây phân hóa đất nước Hoa Kỳ của chúng ta và một kết quả là 58,000 binh sĩ Hoa Kỳ đã tử trận cùng hàng triệu sinh linh người Việt Nam.



Cờ Việt–Mỹ tung bay tại một buổi lễ tưởng niệm 30–T4–Đen tại thành phố Westminster, California, April 30, 2015.

‘Những người lính không còn quốc gia [Vô Tổ Quốc]’

Gần cuối năm 1965, có một phi cơ vận tải hiệu C-123 của Không lực Hoa Kỳ bị bắn rơi, làm thiệt mạng phi hành đoàn gồm 4 người Mỹ và 81 quân nhân Nhảy Dù/QLVNCH. Vị trí chiếc máy bay bị nạn đã tìm được nhưng nằm trong vùng lửa đạn và mãi đến năm 1974 khu này được giải tỏa và người ta mới vào được tận nơi. Những mảnh xương vụn của những Tử Sĩ và ít vật dụng cá nhân đã được tìm thấy, nhưng hầu hết các hài cốt khai quật đã không còn phân biệt được ai là ai nên người ta dồn hết tất cả vào chung một chiếc quan tài lớn. Những hài cốt này được bay về thủ đô Bangkok–Thái Lan. Hài cốt của phi hành đoàn người Mỹ sau đó đã được nhận diện qua phương pháp thử DNA và đã được an táng tử tế. Nhưng phi vụ xấu số này đã không thiết lập danh sách cho 81 quân nhân SĐND/QLVNCH. Vào năm 1986, hài cốt của 81 quân nhân Nhảy Dù này đã được bay về Trung Tâm Giáo nghiệm Tử thi POW/MIA của Quân đội Hoa Kỳ đặt tại tiểu bang Hạ–uy–di, nơi có trách nhiệm nhận diện những quân nhân tử trận hay mất tích trong các cuộc chiến của nước Mỹ.

Và ở đó, hài cốt của 81 binh sĩ Nhảy Dù QLVNCH vẫn nằm yên trong suốt 33 năm qua. Vì phi vụ không có danh sách cho một sứ mệnh chiến trường như thế, có lẽ chúng ta sẽ chẳng bao giờ biết hết được tên tuổi của những binh sĩ xấu số này. Họ chỉ được nhận diện là quân nhân của một Tiểu Đoàn Nhảy Dù thiện chiến thuộc Quân Lực VNCH.

Bạo quyền Hà Nội đã hai lần từ chối không chịu nhận những hài cốt này để an táng họ một cách đàng hoàng tại Việt Nam. Và vì những hài cốt này không phải là công dân Mỹ hay lính Mỹ, nên đã không có hướng dẫn rõ rệt để an táng và vinh danh họ một cách

đúng đắn ở Hoa Kỳ. Họ là những **Chiến Sĩ Vô Danh**, và quả thật họ đã trở thành “**Những Người Vô Tổ Quốc**,” sau khi đã hy sinh mạng sống mình cho một quốc gia không còn tồn tại nữa.

An táng hài cốt 81 quân nhân Nhảy Dù tại Công Viên Tự Do

Tôi đã tìm hiểu về tình trạng này cách đây 2 năm. Đối với tôi, thông điệp vượt thời gian của Thủ tướng Gladstone là kim chỉ nam. Nếu chúng ta đích thị là người của một quốc gia và một dân tộc như ta tuyên bố, không những chúng ta chỉ lo cho kẻ liệt của chính chúng ta mà còn phải có bổn phận đối với những người đã chiến đấu bên cạnh chúng ta trong những cơn nguy khốn tột cùng. Những người lính đã tử thương này xứng đáng được ghi nhớ với đầy đủ danh dự và nhân phẩm của con người.

Sau nhiều tháng thương thảo phức tạp về cả hai phương diện ngoại giao lẫn luật pháp, bây giờ điều này sẽ xảy ra. Vào ngày 26 tháng 10/2019, sau lễ truy điệu trong Công Viên Tự Do của thành phố Westminster, hài cốt của những người lính này sẽ được an táng gần Đài Tưởng niệm tưởng nhớ lòng can đảm và những đóng góp của hàng trăm ngàn người tỵ nạn cộng sản đã liều mình vượt biển trong nhiều thời điểm nguy hiểm, bằng mọi giá để đến được đất nước chúng ta.

Buổi lễ truy điệu này sẽ có ý nghĩa sâu xa hơn là chỉ tưởng nhớ suông những hy sinh và 5 thập niên phiêu lưu của những chàng chiến binh trẻ mà cách nay đã lâu họ đã hy sinh mạng sống mình cho những lý tưởng dân chủ của một quốc gia không còn tồn tại nữa. Điều này còn là một nhắc nhở về hàng trăm ngàn chiến binh đã hy sinh và hàng ngàn chiến binh khác đã mất xác mà có lẽ thi hài của họ sẽ chẳng bao giờ được tìm thấy.

Cuộc hành trình thê lương nhưng là thiên anh hùng ca của những chiến binh Nhảy Dù đã hy sinh từ những chiến trường Việt Nam đến nghĩa trang người Mỹ gốc Việt lớn nhất tại Hoa Kỳ của chúng ta sẽ đem lại một kết cục cho nhiều người đã phải trả giá cho chính mình để đến được Hoa Kỳ. Nó sẽ cho phép quốc gia của chúng ta nhớ và tri ân những đóng góp của 2 triệu người Mỹ gốc Việt đã giúp xã hội chúng ta trở nên hùng mạnh và sáng lạn hơn. Và nó sẽ giúp nhắc nhở chúng ta là người Mỹ phải có tư cách, và phải luôn nguyện ước trở thành: một dân tộc biết trân quý sinh mạng con người, và một dân tộc sẽ không bao giờ quên những người đã cùng kề vai sát cánh với chúng ta trong những giờ phút khó khăn nhất.

Cựu Bộ Trưởng Hải Quân Hoa Kỳ và nguyên Thượng nghị sĩ Jim Webb, Đảng Dân chủ–Tiểu bang Virginia–Hoa Kỳ, đã phục vụ với tư cách là một sĩ quan Thủy Quân Lục Chiến Hoa Kỳ trong chiến tranh Việt Nam.

Bài này đã được đăng trên nhật báo USA Today dưới tựa: Jim Webb: Why USA should remember South Vietnam’s forgotten soldiers.

Jim Webb
Người dịch: bkt





Bản Anh ngữ

Soldiers without a country:

We're finally honoring South Vietnamese who fought with us

Jim Webb, Opinion contributor, USA TODAY Opinion, September 13, 2019

Source: <https://www.yahoo.com/news/jim-webb-remember-south-vietnam-100011883.html>

How do we as a society remember our dead, including those who lost their lives alongside us in our nation's wars? William Gladstone, a British prime minister during the 19th century, offered a timeless formula: "Show me the manner in which a nation or community cares for its dead, and I will measure with mathematical exactness the tender sympathies of its people, their respect for the law of the land and their loyalty to high ideals."

On Friday, a U.S. Air Force aircraft will carry the commingled remains of 81 airborne soldiers of the former South Vietnamese Army from Hawaii, where they have been stored in a military facility for more than 33 years, to California. On Oct. 26, there will be a full military ceremony honoring their service in Westminster, often known as Little Saigon, where tens of thousands of Vietnamese Americans now live.

This will be a unique occurrence because their names might never be known and because they were soldiers of an allied army. Following the ceremony, these forgotten soldiers will be laid to rest under a commemorative marker in the largest Vietnamese-American cemetery in our country.

This final resting place will mark a complicated, 54-year journey that began on a long-forgotten battlefield during a vicious war that tore apart our country and resulted in the deaths of 58,000 Americans and millions of Vietnamese.

'Men Without a Country'

In late 1965 an American C-123 was shot down, killing all four American crew members and 81 South Vietnamese Airborne soldiers. The crash site was located in a contested area and was not visited until 1974. Bone fragments and some personal paraphernalia were gathered, but all of the recovered remains were commingled and could fit into one large casket. The remains were shipped to Bangkok. The American crew members were later identified through DNA testing and were given a proper interment. But there was no flight manifest for the South Vietnamese soldiers. In 1986, their remains were sent to the U.S. military's POW/MIA lab in Hawaii, which is responsible for identifying those lost or missing from our nation's wars.

And there the remains of the South Vietnamese soldiers have been sitting for the past 33 years. Because there was no flight manifest for such a combat mission, we will probably never know the names of those who were lost. They are identified only as members of an elite airborne battalion of the Army of the Republic of Vietnam.

The Hanoi government twice declined to accept them for a proper burial in Vietnam. And because these were not American citizens or soldiers, there was no clear way for them to be buried and properly honored in the United States. They are unknown soldiers, and have indeed become “Men Without a Country,” after having given their lives on behalf of a country that no longer exists.

Laying to rest the 81 in Freedom Park

I learned about this situation two years ago. For me, Gladstone’s timeless message was a guidepost. If we are who we say we are as a nation and as a people, we should care not only for our own dead but also for those who served alongside us under great peril. These lost soldiers deserved to be remembered with honor and dignity.

After many months of intricate negotiations on both the diplomatic and legal front, this is now going to happen. On Oct. 26, after the memorial service in Westminster’s Freedom Park, the soldiers will be interred near a memorial that remembers the courage and contributions of the hundreds of thousands of Vietnamese refugees who took to the sea during perilous times, risking everything to come to our country.

The ceremony will do far more than merely remembering the sacrifices and the five decades odyssey of those young soldiers who so long ago lost their lives for the ideals of democracy on behalf of a country that no longer exists. It will also serve as a reminder of the hundreds of thousands of other soldiers who lost their lives and the thousands of others whose remains might never be found.

The sad but epic journey of these lost soldiers from the battlefields of Vietnam to the largest Vietnamese–American cemetery in our country will provide closure for many others who paid their own price and made their way to America. It will allow our nation to remember and appreciate the contributions of the 2 million Americans of Vietnamese descent who have helped make us a stronger and more vibrant society.

And it will help us to remember who we are as Americans, and who we should always aspire to be: a people who treasure human life, and who will never forget those who stood beside us during extraordinarily difficult times.

Former Navy Secretary and Sen. Jim Webb, D–Va., served as a Marine infantry officer in Vietnam.

You can read diverse opinions from our Board of Contributors and other writers on the Opinion front page, on Twitter @usatodayopinion and in our daily Opinion newsletter. To respond to a column, submit a comment to letters@usatoday.com.

This article originally appeared on USA TODAY: Jim Webb: Why USA should remember South Vietnam’s forgotten soldiers

Nguồn: Internet eMail by MĐ Huỳnh Lương Thọ chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, September 16, 2019
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A–72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*